

FER »BAKUR« TIL
NOREGS?

FØROYINGAR, IÐ VILDU KEYPA HANN. OG SUM HÖV-
DU EGINPENINGIN OG LÁNYFTI IMÓTI LÖGTINGS VED
HALDI GREITT, FINGU HANN IKKI

Vit hitta Sigurd Danielsen.
Vit vistu, at hann, Peter Daniel-
sen, Daniel Pauli Danielsen og
Axel í Hvalvík og John Dam höv-
du í kvittanum at keypa »Bak« hjá
Skipafelaginum, ið sigst at hava í
hyggju at selja hetta skipið, nú ið
tað skal undir risatakið at byggja
hitt stóra Tjaldrið og spyrja vit
Sigurd, hvussu ið liggur við at fáa
keypið í lag ella um tað er so, at
»Bakur« skal verða seldur til No-
regs?

Hann svarar harmur:

»Tala ikki! Egin peningur var
greiður. Lánið var greitt, men tá ið
kravt var, at landsstýrið ella log-
tingið skuldi veðhalda, kollveltist
allar ætlanir okkara, tí loğmaður
var hvørki at høgga ella stinga.

Himmelbræv-
ið fekk rætt

Undan seinasta vali sendi javn-
aðarflokkurin skriv til gomul, av-
lamsflokk, einkjur og onnur treing-
andi og bað tey vera varin, so ikki
aðrir komu og skarvaðu burtur av
ei pensjón, ið teimum var vunnin
undan seinasta vali. Hetta tóku
aðrir illa upp; men ávaringin fekk
fullan rætt, tí

undan seinasta skattalikning kem
boðskriv til allar kommunur og
líkningarnevndir, har sagt »arð,
at øll gomul, avlamin, einkjur og
onnur treingjandi skuldu skattast
til seinasta oyr!! Tá ið SOSI-
ALURIN gjordi vart við hetta
himmalbróandi órættvísðið og hesa
ómenniskjansligu eyðræning
noyddust teir høgu harrar at eta
alt aftur í seg aftur og geva boð
um, at kommunur og líkningar-
vald ikki skuldu fara so ómenn-
inskjansliga og harðliga fram!!!

Hví velji eg

JAVNAÐARMENN?

tí eg veit og trúgvi,

AT teir nógv betri enn fólka-
floksmenn og tjóðveldismenn
ella nakar annar kunnur samla
allar kreftrir innanfyri ríkið í
Føroyum sum niðri, til at taka
tað fleiri hundrað milliónatakið
at veita Føroyum tey stóru og
stasligu farmaskipini, ið okkara
siglandi framur dugiligu monn-
um torva fyri at kunna sigla
hundraðir av milliónum lín til
Føroyar.

Farmasiglingsmaður.

Eg eri so harmur, at eg kann ikki
siga frá tí. Haldi, at betri menn,
enn teir, ið her tóku seg saman,
finnst valla — sjálvandi skulu tyg-
um taka meg undan. Eg vil ikki,
sum tygum skilja, standa her og
skammrøsa mær, hóast eg haldi
meg ikki nýtast at skamma meg
millum aðrar menn umborð í ein-
um skipi, um tað skuldi verið til
tað, at eg eisini fór við.

Iðan, fer so skipið til Noregs,
sum er interesserað í tí, spyrja vit.
»Eg veit einki annað — veit ið

ikki um solusáttmálin er undir-
skrivaður og landsstýrið hefur væl-
signað »skipseksportin«! Nú má
hann skunda sær, skal hann fáa
skipini av landinum, aðrenn hann
og hansara landsstýrismenn fáa
ferðaseðilina, leggur Sigurd Dani-
elsen harmur til.

»Eg beinavegin orki ikki at
hugsa um hetta ræðuliga, ið eg so-
leiðis hava verið við øðrum góð-
um monnum at uppliva. Eg sigi,
gevi ikki teimum, loğmanni og
fylgi loyvi at tveita dust í eyguni á
fólki, at teir vilja skapa ein skipa-
flota til farmasigling og fiskiskaps
— eingin ósannind er størri enn
hatta reypid — tað kunnu fleiri
enn eg váttae, endar Sigurd sam-
røðu sína og heldur við ferð frá
mær til ein bil, sum hann skuldi
fara við.

»Tökk fyri samrøðuna, rópa vit
aftaná honum.

»Jóanes Fonsdal«

Tað hevur verið so tungt hjá
okkum vestmenningum.

Vit hava verið so merkilig illa
fyri skipum viðvíkjandi.

Tað eru ikki so fá skip komin á
fjórðin. Men óhapp og annað,
reinar óeyðnisrúnur eru ristar yvir
okkum.

Vit mistu skipini frá okkum!

Tí er fjórðurin so deyður í dag.
Tí er virksemd á landi í samband
við fiskivinnuna at kalla einki, tá
ið vit taka sleipistöðuna frá.

Eitt hitt sárasta kendist mær ið
hvussu er, tá ið eg frætti frá, at
Vestmannafjórður eisini hevði mist
trolarin »Jóanes Fonsdal«, og at
landstýrið hevði runnið kapp við
ólukka at manerera trolaran frá
bygdini, frá teimum monnum sum
hövdu trolaran og sum vóru við at
fáa í lag at kunna greiða tann pen-
ing, sum kravdist fyri, at trolarin
kundi halda fram sum Vestmanna-
skip.

Hetta pinir meg heilt ónáttúrliga
nógv, tí viðurskiptini blivu soleið-
is at tað kom at liggja betri fyri
trolaradrift bæði við at fáa fisk og
við at fáa pris fyri fiskin.

Ja, fiskaprisurin hevur verið so
ræðuliga høgur.

At vita sær, at hetta stasliga
skip kundi gingið út av Vest-
mannafirði í dag, um landstýrið
bara hevði verið eitt sindur meiri
vinarligt og lagligt og meiri javnt-
sinnað yvir fyri monnum og ikki

Fólkaflokkurin
í Norðoyum

Fólkaflokkurin í Norðoyum hevur
lokkið uppstilling sína. A listan-
um eru Hákon Djurhuus, loğmaður,
Hans Lützen, loğtingsmaður,
Poul A. Andreasen, fólkatingsmaður
og Jens Juel Sölbjerg, byggimeistari

verið lynt fyri mannamuni, har ið
allir eiga sama rætt!

Eg vilði verið blaðnum mikið
takksamt at fingið upplýst alt,
hvussu tilburðurin var, tá ið Fons-
dal fór av hondum vestmenninga
og á hendur teirra, sum fingi.

Hvorjar vóru kostirnir teir, ið
mistu, fingi, og hvorjar vóru somd
irnir, ið teir, sum yvirtóku fingi?
Tað hevði ikki verið ógrundað,
um blaðið gav pláss fyri teimum,
ið misti, fyri einari frágreiðing!

Vestmenningur.

Vit geva plássið og lata annars
spurningin fara víðari.

Uppdyrkingarvegirnir í Suðuroy

Útskipt hevur verið í Suðuroy.
Tað var ymist sum monnum fall í
lut við hesi útskipting.

Men menn hövdu kravt og fingi
hana, og vit hugsa, at um hitt al-
menna ger skyldu sína við at jatta
uppdyrkingarvegirnir, soleiðis sum
tað er gjort aðrastaðni, vildu menn
yvirhovur verið nogdir við útskipt-
ingina.

Men tað stendur á uppdyrkingar-
vegnum.

Ásannandi, at hesir vegir eiga at
verða gjordir, settu javnaðarmenn á
tingi undir viðgerðini av veg- og
havnamálunum hetta uppskot fram:

Greint broytingaruppskot
til
nevndaruppskot í loğtingsmáli
nr. 53/1965:

Vegir og lendingar undir B:
Aftaná Húsavík verður sett:
Sandvík: Uppdyrkingar-
arvegir: ¾ av kr. 40.000
Høvi: Uppdyrkingar-
vegir: ¾ av kr. 40.000
Vági: Uppdyrkingar-
vegir: ¾ av kr. 40.000

Nú er vent í holuni
Stórsigur fyri Arbeðara-
flokkinn í Noregi!

Jacob Olsen: LANDALÆRA Í
Norðurlond og bretsku oyggj-
arnar. Føroya skúlabólagrunn-
ur gav út 1966.

Landalæru hava vit ikki átt á
føroyskum máli við undantak av tí
gomlu hjá Mikkjal á Ryggi og hini
nýggju hjá Sámali Johansen, sum tó
bert viðgera Føroyar.

Við nýggju landalæ-
rurni hjá Jacob
Olsen, kennara, hava
vit fingið eina land-
alæru, ið fer út um
landamark, og hetta
er ein góð landalæ-
ra.

Væl, lætt og livandi er sagt frá
teimum ymiskum landafroðisligu evn-
unum, og í bókini eru nógvar frá-
líkar myndir.

Eg velji
javnaðarflokkinn

Tí javnaðarflokkurin er einasti
flokkur, sum eg trúgvi hevur vilja
og evni at skipa so fyrri, at vit búa-
aðarmenn sleppa av við alt tað, ið
við kunnu framleiða av eplum, kjöti
og øðrum búnaðarvörum, uttan at
keyparin verður prístýstur við tað,
at hann verður at fáa afturgoldnan
munin, ið moguliga kann koma
millum útlandska marknaðin og
heimamarknaðin.

Búnaðarmaður.

Flokkurin

UPPSTILLINGIN

NORÐOYA JAVNAÐARFELAG
gjordi uppstilling sína eftir tveim-
um fundum. Leygarkvöldið var
seinri fundurin, og tá full semja
var um valevni, verður eingin
fundur aftrat.

Stillað varð í nummarð, og sær
listin soleiðis út:

1. Poul J. Olsen, loğtingsmaður.
2. Vilfrid Sørensen, blaðstjóri.
3. Einar Waag, bruggjari.
4. Dánjal J. Hansen, stýrimaður.

ARBEIÐSSKRÁIN

Ætlanin er, at leygardagsblaðið
skal koma í hvørt hús í Føroyum.

Arbeiðis- ella virkisráð JAVN-
AÐARFLOKKSINS, sum verður við-
tíkin á seinasta landsfundi í vár,
verður prentað í hesum blaði í heil-
um líki.

- * Sum kunnugt gjordi flokkurin
- * á sama landsfundi nýggja
- * principstevnu: Grundsónarmið
- * Javnaðarflokksins. — Henda
- * stevna hevur áður verið prent-
- * að í blaðnum; men eisini hon
- * verður endurtíkin í einum
- * seinni blaði í oktober mánaði.

triggir fremmandir, sum eg sjálur
var biðin at fylgja, tá teir ikki
vistu, hvar samkomuhúsið var.

So er tað loysingin hjá Kára
Kjelnæs.

Tað er ærlig stóða at vera loys-
ingarmaður — hjá summum ið
hvussu er; men so er at vera til
reiðar at gjalda loysingina eisini.
Hvussu meinir Kári Kjelnæs, at
loysingin skal gjaldast?

Og hvør skal gjalda hana?

Fundarmaður.